

శ్రీమతి కంప్యూటర్

సిహెచ్.వి. బృందావనరావు

నా లుగ్గంటలు కాగానే పొపులోంచి బయట కొచ్చాడు గుర్తుధం. చేతులు పైకెత్తి ఒళ్ళు విరుచు కొని అడుగు సారించి టీ పొపు దగ్గరికి బయల్దేరాడు. పొడ్డున పదింటికి పొపు తెరిచిన దగ్గర్లుంచి, రాత్రి ఏడుగంటలదాకా పొపులో డూబ్బి. మంచి రద్ది అయిన ఏరియాలో వున్న పొపు కాబట్టి కష్టమర్లకు కొదవుండదు. రోజు రోజంతా తాస్తుకు తాస్తు తీసి చూపిస్తూ ఉండడం, మళ్ళీ అవస్త్న చుట్టూ పోకేసుల్లో సర్రడం - చేతులు పడిపోతాయి. ఇక ఆడవాళ్ళు వచ్చారంటే చెప్పే పనేలేదు. ఒక్క చీర కోసం వంద చీరలు తీసి చూపించాలి. తనతోపాటు మరో నలు

గురు గుమాస్తాలున్నారు కానీ వారంతా పొతికేండ్ల లోపవాళ్ళు. తనే అందర్లోకి పెద్ద. నమ్మకంగా పని చేస్తాడని పొపు ఓసరుకు గుర్తొధమంటే గురి.

‘స్తోగ్ టీ ఒకబి కొట్టు...’ టీ పొపు వాడికి ఆర్జరిచ్చాడు గుర్తొధం. వాడు టీ కలుపుతూంటే దిక్కుల్చుస్తూ నిలబడ్డాడు. వున్నట్టుండి కొంచెం దూరంలో ఉండే సినిమాహాలు వైపు చూశాడు. ఎప్పుడో యాబైవిండ్లయింది ఆ హోలుకట్టి. అయినా దాన్ని కొత్తహోలనే పిలుస్తుంటారు. ఒట్టి తెక్కహోలు. మాట్లే ఇంటర్వెల్ అయినట్టుంది. జనం బయటి కొచ్చి టీ తాగి, దమ్ములాగేవాళ్ళు లాగుతున్నారు. పొత సినిమా కాబోలు జనం ఎక్కువమంది లేరు.

“ఇదుగో గురు టీ...! పొపువాడు టీ అందించాడు. గ్లాసు తీసుకొని ఒక గుటకేసి మళ్ళీ సినిమా హోలువైపు దృష్టిసారించాడు గుర్తొధం. ఇంటర్వెల్లో బయటికొచ్చిన జనం పల్చబడ్డారు. ఓ ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు హోలు కాంపొండలో తచ్చాడుతూ, గెక్కోంచి కనిపించారు. వాళ్ళల్లో ఒక మనిషిని

‘అంబుజమేనా’ అనుకుంటూ అనుమానంతో దీక్షగా చూశాడు. అపును అంబుజమే. చుక్కల్చీర కట్టుకొని వుంది.

‘ఆరి దీనె’ అని ఒక బాతుతిట్టు మనులోనే తిట్టుకొని, టీ తాగడం ముగించి, గ్లాసును రేకు స్టాండు మీద పెట్టి డబ్బులిచ్చాడు. జేబులోంచి సిగరెట్ ప్యాకెట్ తీసి ఒకబి వెలిగించి, పక్కనే వున్న పొన్పొపు దగ్గరికిపోయి, ‘కిమాం కిల్లీ ఒకబి కట్టన్నా’ అని ఆర్ధరిచ్చాడు.

కిల్లీని నమిలి, మొదటి విడత రసాన్ని తృప్తిగా మింగి, కిల్లీని కుడిబుగ్గపైపుకు నెట్టుకొని సిగరెట్ దమ్ము గాఢంగా పీల్చి వాచ్చి చూసుకున్నాడు. ‘ఇంకో పది నిముఖాలు త్రైమంది అనుకుని, మళ్ళీ సినిమా హోలువైపు చూశాడు. హోలు కాంపొండు నిర్మాను ష్యంగా ఉంది. ఇంటర్వెల్ తర్వాత మళ్ళీ సినిమా మొదలైనట్టుంది. ‘దీనికి ఈ అలవాటు మాత్రం పోదు’ అనుకుంటూ పొపువైపు కదిలాడు గుర్తొధం.

గుర్తొధం ఇంటీకొచ్చేసరికి ఇంకా ఎనిమిది కాలేదు. వంపువసంతా దాడాపు ముగించేసి, టీ.వీ. ముందు కూర్చుని సీరియల్చుస్తున్నది భార్య. దండం మీద మక్కల చీర వేలాడుతున్నది. సినిమా సుంచి రాగానే ఆ చీర విప్పి కట్టడు చీర కట్టుకొని ఇంపిషన్లో నిమగ్గుపైంది అనుకున్నాడు గుర్తొధం.

‘మధ్యాన్నం యాడికి బోయినావు?’ అడిగాడు భార్యను.

“నేనేడకు బోతా? ఈ ఇంటికి నాకూ రాసి పెట్టుండే... ఇంక బయటికి బోడం గూడానా?” అంది అంబుజం.

గుర్తొధానికి మండింది. అంబుజం జుట్టు పట్టు కొని వంచి, వీపు మీద ఓ గుద్దు గుడ్డాడు.

‘డొంగ... అబద్ధం గూడనా? సిన్నాహోలుకాడ నిన్ను జూచేండా నేను?’ అని మళ్ళీ మీదికి పోయి నాడు. విదిలించుకుని పక్కకు తప్పించుకుంది అంబుజం.

‘యిదుగో, యిప్పుడే జెబుతున్నా, వొంటిమీద చెయ్యి పడితే మర్యాదగుండదు. అయినా సినిమా గ్రూడ బోగూడదా? అమ్మ పెట్టా పెట్టదు అని...’ – అంది అంబుజం.

‘సీయమ్మ, ఎన్నిపొర్కు బోతువే సినిమాకు. రోజూ బోవలిందేనే? పదేనరోజులకోసారి మనిద్దరం బోతునేవున్నాంగడా. సాల్డ్ అన్నాడు గుర్తుధం.

‘అయినా రోజూ బోయిన్నా నేను. ఇయ్యాళంటే ఆ సుశీలాచ్చి తోడు రమ్మని వాకటే బతిమాలితే పోయినాగాని’ అంది అంబుజం.

‘చీ, నువ్వు మారవే’ అని విసుక్కుంటూ, షర్ష విప్పకుని బాత్తరూంలోకి పోయాడు గుర్తుధం.

అంబుజం వయస్సు ముప్పయ్యయిదు. గుర్తుధం ఇంకా నలభైలో పడలేదు. వాళ్ళకు పెళ్ళయి పథ్ఫులుగేంపడవతోంది. పిల్లలు కలగలేదు. ఏదో ఆ పొపులో పనిచేసుకుంటూ ఆ టౌన్‌లోనే కాలక్షేపం చేస్తున్నారు.

స్నేహం చేసి బయటికొచ్చి టి.వి. ఛానల్ మార్కు బోయాడు గుర్తుధం.

‘ఆగాగు, సీరియల్ పోవచ్చిందుండు’ అని అపింది అంబుజం. అది చిన్న బ్లోక్ అండ్ షైట్ పోర్టబుల్ టి.వి. కొట్టడన్న రోషం, సీరియల్ మీది వ్యామోహం రెండూ కలగలిసి పున్నాయి ఆమె మనసులో’.

సీరియళ్ళన్నీ ముగించుకుని, పదింటికి లేచింది అంబుజం. అప్పటిదాకా ఆమతోపాటు గుర్తుధం కూడా సీరియళ్ళ మాస్తునే ఉన్నాడు. అన్నానికి కంచాలూ అపీ పెట్టి ‘ఇంక మెక్కుదూ రా...’ అని మొగుడిని సున్నితంగా పిలిచింది.

భార్య రుసరుసలు చూసి ‘దీనికి రోజూ నాల్న తగిలిస్తే గానీ మాటినదు’ అనుకుంటూ అన్నానికూ చున్నాడు గురునాథం. అంబుజం తను కూడా కూచొని కంచం ముందుకులాక్కుంది. కొంచెం సేపయ్యాక గుర్తుధం కంచంలో అన్నం కొఢిగానే వుండడం చూసి మారు వడ్డించబోయింది.

‘పొడ్డు’ అన్నాడు గుర్తుధం.

‘పెట్టుకో. పెళ్ళాన్ని కొట్టడానికైనా సత్తవ గావాలిగా’ అని ఒక అన్నం పెళ్ళ అతని కంచంలో వేసింది. ‘బలముందని డిసిర్కారికెనే చెయ్యుత్తుతడు పెద్ద మొగోడు’ అని గొఱగుతూనే వుంది అంబుజం అన్నం తింటున్నంతనేపూ.

కంచాలూ అపీ తీసి, ఇల్లు సర్దుకుని, వంటిల్లు కడిగి తలుపులు వేసి వచ్చేసరికి పడిస్తర దాటింది. గుర్తుధం మంచమీద పడుకొని కళ్ళమూసుకుని పున్నాడు. నిశబ్దంగా అతని పక్కన పడుకుని, డబుల్ కాట్ మీద అటువైపు మొహం పెట్టుకొని ఉండి పోయింది అంబుజం.

అంబుజం వొంటిరాపిడి తగలగానే భార్యవైపు తిరిగి ఆమె వొంటిమీద చెయ్యేశాడు గుర్తుధం. చెయ్యి పక్కకు నెట్టింది. మళ్ళీ ప్రయత్నించి అంబుజాన్ని తనపక్కకు తిప్పుకోబోయాడు. ఆమె తిరగ లేదు. అంబుజాన్ని దగ్గరికి పొదుపుకుంటూ ‘నా వోజిం, నా బంగారం’ అంటూ మురిపాలు పోయి నాడు గుర్తుధం.

‘ఇంకా నయ్యం... ఇత్తుండీ, కంచూ గాచూ’ – అంటూ గుర్తుధం తలని గుండెలకపుముకుంది అంబుజం.

పొడ్డున్నే లేచి కాఫీలూ, స్నేహపానాలూ అయిన తర్వాత తొచ్చిదిన్నర కల్లు చిన్నకేర్చేలో మొగుడికి అన్నం సర్పిచ్చింది అంబుజం.

సైకిలుకు కారేజీ తగిలించుకొని చత్రాల్లో గాలం దో లేదో చూసుకొని, పొపుకు బయల్డేరాడు గుర్తుధం.

ఇక అంతా తీరికే అంబుజానికి. పది నించి పన్నెండు దాకా టి.వి.లో వచ్చే అన్ని సీరియళ్లా చూసింది. ఒంటిగంటకు భోజనం చేసింది. ఆ తర్వాత ముస్తాబు చేసుకొని, తలుపు తాళం వేసి రెండింఢ్లవతల సుశీల ఇంటికి పోయి ‘సుశీలా ఇనాయకు హల్లో మంచి సినిమాంట. మహేష్ బాబుది పోదమెస్తపూ’ అని అడిగింది అప్పటికే తయారై రెడీగా వన్న సుశీలను.

